

slaaet, at ogsaa saadanne „kombinerede“ Forsikringer, hvor der altsaa ved samme Forsikring dækkes Skader, der høre ind under Loven, og Skader, som ikke høre ind under Loven, samt de 13 Uger, der ikke ere forsikringspligtige, skulle være stempelfri. Men jeg vil gaa et Skridt videre og sige, at ved den Kraft, hvormed Ulykkesforsikringspørgsmaalet er blevet rejst Landet rundt som Følge af Ulykkesforsikringslovens Ikrafttræden er der blevet øvet et vist moralsk Tryk paa en stor Del Arbejdsgivere, som ikke ere forsikringspligtige efter Loven, eller som i alt Fald kun udføre ganske enkelte Arbejder, som ere forsikringspligtige, og dette moralske Tryk i Forbindelse med en human og billig Følelse hos de paagældende Arbejdsgivere har ført og vil i Fremtiden i endnu større Omfang føre til, at Arbejdsgiverne frivillig forsikre deres Arbejdere, selv hvor Loven ikke kræver det af dem. Dette har saaledes i ikke ringe Grad været Tilfældet med Landbruget, idet ikke faa Landmænd have forsikret alle Ulykker, der maatte indtræffe i deres Bedrift, ikke blot Maskinskader, og manges Grøsserer har forsikret sine Pakhusarbejdere ogsaa for Skader, der ikke indtræffe ved Maskiner, drevne ved mekanisk Kraft. Nu er det min Mening, at naar Loven nu en Gang er saadan, at visse Arbejdere faa den Fordel at blive forsikrede i Tilfælde af, at de komme til Skade, medens andre Arbejdere, hele Arbejdsklasser ere udelukkede fra Loven, saa er det noget, som vel alle betragte som abnormt, som en uheldig Overgangstilstand, som man vil se at komme bort fra snarest mulig. Men saa længe det varer, er der ved dette Forhold noget decideret uheldigt, noget, der er egnet til at vække Misfornøjelse hos mange, og det forekommer mig da, at det under disse Omstændigheder kun vil være rimeligt, at Lovgivningsmagten i alt Fald gør saa meget for at faa disse Uligheder udjævned, at den yder de Arbejdsgivere, der frivillig sikre deres Arbejdere, Erstatningsbeløb, som ikke overstige, hvad de vilde være pligtige til efter Loven; hvis de faldt ind under denne, den her omhandlede Stempelfrihed for Forsikringer for deres Arbejdere mod Ulykkestilfælde under Arbejdet. Selvfølgelig skulde denne Stempelfrihed ikke gælde, for saa vidt Forsikringen strakte sig ud over de ved Loven betegnede Grænser, enten med Hensyn til Forsikringssummerne eller ved at medtage Ulykkestilfælde, der hændte uden for Arbejdet. Min Henstilling skulde altsaa

være den, at Lovforslaget for det første aldeles utvivlsomt kommer til at angaa ogsaa de saakaldte „kombinerede“ Forsikringer, og dernæst udvides til at gælde alle saadanne Forsikringer, som en Arbejdsgiver, enten han er forsikringspligtig efter Loven eller ikke, tegner for at sikre sine Arbejdere mod Ulykkestilfælde, der indtræffe under Arbejdet i hans Bedrift. Jeg tror som sagt, at Staten paa den Maade vil komme til at yde sin Skærv til, at i alt Fald i en Del Tilfælde noget af den Misfornøjelse, det ganske nødvendig vil vække, at Arbejdere i visse Virksomheder ere forsikrede mod Ulykkestilfælde, i andre ikke, mildnes, og det er i hvert Tilfælde utvivlsomt, at de Arbejdsgivere, der ere humane nok til, skønt Loven ikke paalægger dem Forpligtelse dertil, dog at forsikre deres Arbejdere mod Ulykkestilfælde, vel kunne fortjene den Haandsrækning — stor bliver den jo ikke — som Staten her kan yde dem.

J. C. Christensen: Det foreliggende Lovforslag omhandler et Forhold, som vi i Fjor, da vi behandlede Ulykkesforsikringsloven, hverken i Udvalget eller i Tinget havde Øje for. Forhandlingen om Ulykkesforsikringsloven drejede sig væsentlig om Forsikringen, om at komme Arbejderne til Hjælp, medens ingen af os, der sad i Udvalget, tænkte paa den Stempelpligt, der kunde paahvile saadanne forsikrede. Men ligesom vi i Udvalget i forrige Samling ikke havde Øje derfor, saaledes har heller ikke Arbejderforsikringsraadet haft Øje derfor i Aarets Løb og Finansministeren heller ikke, thi Loven er allerede traadt i Kraft, hvorved Ulempen ved denne Stempelpligt er kommen frem. Jeg har allerede for nogle Dage siden faaet Henvendelser om at søge at raade Bod paa dette Forhold. Det glæder mig derfor, at dette Lovforslag nu er fremkommet, selv om det er sket noget sent, saa at vi kunne faa dette Forhold ordnet. Men idet jeg anbefaler Lovforslaget og anbefaler det til hurtig Fremme her i Tinget, har jeg et Par Bemærkninger at gøre, og de skulle nærmest resultere i et Par Spørgsmaal til den højtærede Minister. Jeg har ikke været blind for det Forhold, der indtræder, naar en Arbejdsgiver forsikrer sine Arbejdere ikke blot for de Ulykkestilfælde, hvor Loven kræver det men for yderligere Fare i Virksomheden end den, Loven peger paa. Det synes mig rimeligt, at Stempelfrihed ogsaa gælder for saadanne yderligere Forsikringer,